

Brussel, 9 december 2025
(OR. en)

14941/25
ADD 2

Interinstitutioneel dossier:
2025/0231(NLE)

COPEN 329
CYBER 316
JAI 1594
COPS 563
RELEX 1405
JAIEX 126
TELECOM 384
POLMIL 342
CFSP/PESC 1582
ENFOPOL 411
DATAPROTECT 283

WETGEVINGSBESLUITEN EN ANDERE INSTRUMENTEN

Betreft: BESLUIT VAN DE RAAD betreffende de sluiting, namens de Europese Unie, van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen cybercriminaliteit; Versterking van de internationale samenwerking voor de bestrijding van bepaalde strafbare feiten die worden gepleegd door middel van informatie- en communicatietechnologiesystemen en voor het delen van bewijsmateriaal in elektronische vorm met betrekking tot ernstige strafbare feiten

---

Verklaring van bevoegdheid van de Europese Unie overeenkomstig
artikel 64, leden 3 en 4, van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen cybercriminaliteit;
Versterking van de internationale samenwerking voor de bestrijding van bepaalde strafbare
feiten die worden gepleegd door middel van informatie- en communicatietechnologiesystemen
en voor het delen van bewijsmateriaal in elektronische vorm
met betrekking tot ernstige strafbare feiten

1. De Europese Unie (de “Unie”) dient overeenkomstig artikel 64, leden 3 en 4, van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen cybercriminaliteit; Versterking van de internationale samenwerking voor de bestrijding van bepaalde strafbare feiten die worden gepleegd door middel van informatie- en communicatietechnologiesystemen en voor het delen van bewijsmateriaal in elektronische vorm met betrekking tot ernstige strafbare feiten (het “verdrag”) de volgende verklaring in ten aanzien van de door het verdrag geregelde aangelegenheden.
2. De lidstaten van de Unie zijn: het Koninkrijk België, de Republiek Bulgarije, de Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Republiek Estland, Ierland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Republiek Kroatië, de Italiaanse Republiek, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, het Groothertogdom Luxemburg, Hongarije, de Republiek Malta, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Polen, de Portugese Republiek, Roemenië, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden.

3. Op grond van de artikelen 3 en 4 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) heeft de Unie in sommige aangelegenheden exclusieve bevoegdheid, en wordt de bevoegdheid op andere gebieden gedeeld door de Unie en haar lidstaten. Op grond van artikel 4, lid 1, van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) behoren bevoegdheden die in de Verdragen niet aan de Unie zijn toegedeeld, toe aan de lidstaten.
4. Ten eerste verklaart de Unie in dit verband dat zij bevoegd is om internationale overeenkomsten aan te gaan, en de daaruit voortvloeiende verplichtingen uit te voeren, die betrekking hebben op de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, waarvoor op grond van artikel 4, punt j), VWEU een gedeelde bevoegdheid met de lidstaten geldt. Dit betreft met name de volgende gebieden, overeenkomstig artikel 67, lid 3, artikel 82, leden 1 en 2, artikel 83, lid 1, en artikel 87, lid 2, VWEU:
- (a) het waarborgen van een hoog niveau van veiligheid, door middel van maatregelen ter voorkoming en bestrijding van criminaliteit, en van racisme en vreemdelingenhaat, maatregelen inzake coördinatie en samenwerking tussen de politieke en justitiële autoriteiten in strafzaken en andere bevoegde autoriteiten, alsmede door de wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen in strafzaken en, zo nodig, door de onderlinge aanpassing van de strafwetgevingen;
  - (b) justitiële samenwerking in strafzaken in de Unie op basis van het beginsel van de wederzijdse erkenning van rechterlijke uitspraken en beslissingen, waaronder begrepen de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten op de specifieke gebieden procedurele maatregelen en materieel strafrecht, waaronder maatregelen voor:
    - i) het ondersteunen van de opleiding van magistraten en justitieel personeel;

- ii) het bevorderen van de samenwerking tussen de justitiële of gelijkwaardige autoriteiten van de lidstaten in het kader van strafvervolging en uitvoering van beslissingen;
- (c) het bevorderen van de politieke en justitiële samenwerking in strafzaken met een grensoverschrijdende dimensie door het vaststellen van minimumvoorschriften betreffende:
  - i) de rechten van personen in de strafvordering;
  - ii) de rechten van slachtoffers van misdrijven;
- (d) het vaststellen van minimumvoorschriften betreffende de bepaling van strafbare feiten en sancties in verband met vormen van bijzonder zware criminaliteit met een grensoverschrijdende dimensie. Het betreft de volgende vormen van criminaliteit: terrorisme, mensenhandel en seksuele uitbuiting van vrouwen en kinderen, illegale drugshandel, illegale wapenhandel, het witwassen van geld, corruptie, de vervalsing van betaalmiddelen, computercriminaliteit en de georganiseerde criminaliteit;
- (e) het ontwikkelen van een vorm van politieke samenwerking waarbij alle bevoegde autoriteiten van de lidstaten betrokken zijn, met inbegrip van de politie, de douane en andere gespecialiseerde rechtshandhavingsdiensten die belast zijn met het voorkomen, opsporen en onderzoeken van strafbare feiten; te dien einde kan de Unie maatregelen vaststellen betreffende:
  - i) de verzameling, opslag, verwerking, analyse en uitwisseling van relevante informatie;

- ii) steun voor de opleiding van personeel, alsmede samenwerking betreffende de uitwisseling van personeel, apparatuur en onderzoek op het gebied van criminalistiek;
- iii) gemeenschappelijke onderzoekstechnieken voor het opsporen van ernstige vormen van georganiseerde criminaliteit.

5. Ten tweede verklaart de Unie dat zij overeenkomstig artikel 16, lid 2, VWEU bevoegd is om voorschriften vast te stellen betreffende de bescherming van natuurlijke personen ten aanzien van de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie, alsook door de lidstaten, bij de uitoefening van activiteiten die binnen het toepassingsgebied van het recht van de Unie vallen, alsmede de voorschriften betreffende het vrij verkeer van die gegevens.
6. Deze verklaring mag met name niet zodanig worden uitgelegd dat gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheid van de Unie om haar externe bevoegdheid uit te oefenen op gebieden waarop het verdrag betrekking heeft en die onder de gedeelde bevoegdheid vallen, in zoverre de Unie die bevoegdheid nog niet intern heeft uitgeoefend. Op het gebied van gedeelde bevoegdheden behouden de lidstaten hun bevoegdheid voor zover het verdrag geen gevolgen heeft voor gemeenschappelijke regels noch de strekking daarvan wijzigt, met inbegrip van de verwachte ontwikkeling ervan. Bijgevolg moet de omvang van de bevoegdheid van de Unie per geval worden beoordeeld op basis van een alomvattende en gedetailleerde analyse van het verband tussen het verdrag en de precieze bepalingen van elke handeling van het Unierecht. De reikwijdte en de uitoefening van dergelijke Uniebevoegdheden zijn, per definitie, onderhevig aan voortdurende ontwikkeling.

7. De Unie en haar lidstaten zijn derhalve bevoegd om het verdrag te sluiten. De sluiting van het verdrag door de Unie doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de lidstaten met betrekking tot de bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van, of toetreding tot, het verdrag.
  8. Op grond van artikel 64, leden 3 en 4, van het verdrag dient de Unie de depositaris in kennis te stellen van elke relevante wijziging van de reikwijdte van haar bevoegdheid.
-